

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy)
w dniu 22 września 2017 r. – Y.Z. i in. / Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie**

(Sprawa C-557/17)

(2017/C 402/20)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca/powodowa/wnosząca odwołanie: Y.Z., Z.Z., Y.Y.

Strona przeciwna: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 16 ust. 2 lit. a) dyrektywy Rady 2003/86/WE z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie cofnięciu udzielonego w ramach łączenia rodzin dokumentu pobytowego, jeżeli u podstawy jego wydania leżały oszukańcze dane, podczas gdy członek rodziny nie był świadomy takiego charakteru owych danych?
- 2) Czy art. 9 ust. 1 lit. a) dyrektywy Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotyczącej statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi ⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że stoi ono na przeszkodzie cofnięciu statusu rezydenta długoterminowego, jeżeli u podstawy nadania tego statusu leżały oszukańcze dane, podczas gdy członek rodziny nie był świadomy takiego charakteru owych danych?

⁽¹⁾ Dz.U. L 251, s. 12 – wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 19, t. 6, s. 224.

⁽²⁾ Dz.U. 2004 L 16, s. 44 – wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 19, t. 6 s. 272.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litwa) w dniu 26 września 2017 r. – „Bene Factum” UAB / Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Sprawa C-567/17)

(2017/C 402/21)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca środek odwoławczy: „Bene Factum” UAB

Druga strona postępowania: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 27 ust. 1 lit. b) dyrektywy Rady 92/83/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych należy interpretować w ten sposób, że ma on zastosowanie do wszelkich produktów nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi zgodnie z ich zasadniczym (bezpośrednim) przeznaczeniem (użytkiem), niezależnie od tego, że niektóre osoby spożywają kosmetyki i środki higieny osobistej, takie jak te będące przedmiotem niniejszej sprawy, jako napoje alkoholowe w celu upojenia się?

- 2) Czy na odpowiedź na pytanie pierwsze ma wpływ okoliczność, że podmiot, który przywoził sporne produkty z państwa członkowskiego, wiedział, iż produkty zawierające skażony alkohol etylowy, wytwarzane na jego zamówienie i dostarczane (sprzedawane) konsumentom końcowym na Litwie przez inne osoby, są spożywane przez niektóre osoby jako napoje alkoholowe, i w związku z tym podmiot ten wytwarzał i etykietował te produkty, biorąc tę okoliczność pod uwagę, w celu sprzedaży możliwie jak największej ich liczby?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Amsterdam (Niderlandy) w dniu 28 września 2017 r. – Openbaar Ministerie/Samet Ardıc

(Sprawa C-571/17)

(2017/C 402/22)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Amsterdam

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca Openbaar Ministerie

Strona pozwana: Samet Ardıc

Pytania prejudycjalne

Jeżeli osoba, której dotyczy wniosek o przekazanie, została prawomocnie uznana za winną w postępowaniu, które toczyło się z jej udziałem i została skazana na karę pozbawienia wolności, której wykonanie zostało warunkowo zawieszona, to czy późniejsze postępowanie, w którym sąd pod nieobecność osoby, której dotyczy wniosek o przekazanie, zarządza uchylenie tego zawieszenia z powodu nieprzestrzegania warunków i uchylania się od kontroli i dozoru kuratora, stanowi „rozprawę, w wyniku której wydano orzeczenie” w rozumieniu art. 4a decyzji ramowej 2002/584/WSiSW ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Decyzja ramowa Rady z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (Dz.U. 2002, L 190, s. 1 – wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 9, t.6, s. 34).

Skarga wniesiona w dniu 12 października 2017 r. – Republika Austrii / Republika Federalna Niemiec

(Sprawa C-591/17)

(2017/C 402/23)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Austrii (przedstawiciel: G. Hesse, pełnomocnik)

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec

Żądania strony skarżącej

— wprowadzając opłatę od samochodów osobowych poprzez Infrastrukturabgabengesetz (ustawę o opłatach infrastrukturalnych) z dnia 8 czerwca 2015 r. (BGBl. I s. 904), w brzmieniu wprowadzonym przez art. 1 ustawy z dnia 18 maja 2017 r. (BGBl. I s. 1218), oraz ustanawiając zwolnienie dla właścicieli pojazdów zarejestrowanych w Niemczech, wprowadzone do Kraftfahrzeugsteuergesetz (ustawy o podatku od pojazdów) w brzmieniu